

Arbetsplats: Indien

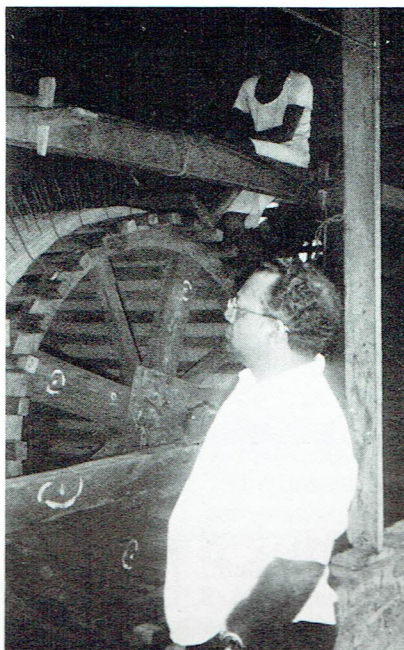
Skönt att återse mina gamla arbetskamrater samt även dom nya positiva människor jag mött. Att åter få se en produktionsapparat som fungerar och som är modern är en skön upplevelse. Detta kommer ni att förstå efter jag delgivit er vissa intryck och upplevelser som berikat mitt liv sen sist jag arbetade på Kinnasand 1980. De 2 år jag inte varit här har jag varit anställd på IKEA i Älmhult som inköpschef för mattor, producerade utanför Europa, dock ej handknutna orientmattor. Arbetsfältet har varit Kina-USA-Grekland-Hong Kong samt sist men inte minst Indien. Jag skall försöka återge lite av vad jag upplevt, speciellt i Indien.

Först något allmänt om Indien. Antalet invånare är ca 700 miljoner, medellivslängden 50—55 år. Av befolkningen är ca 35 % läs och skrivkunnig. Indien är ett U-land och fattigdomen är mycket stor.

Nu till en relativt normal arbetsdag i Indien. Man lämnar hotellet nyduschad och pigg klockan 08.00, samt stänger dörren till sitt luftkonditionerade rum (ca 18°) för att ge sig ut i 38°—42° värme med stor luftfuktighet. Detta betyder att inom 1 timma så är man genomsvett, smutsig av damm samt sakta men säkert uppslukas av Indiens kaosliknande omgivning. Man kan inte undgå att bli lite nervös av det absoluta kaos som råder utanför "oasen" hotellet. Kaoset består i mängden av ungar, vuxna, vildhundar (vissa med rabies), s.k. bilar, elefanter, kameler, vattenbufflar, ormtjusare och så förstås vita kor. Den lag som råder måste vara djungelns. För när en bil inte kan komma fram på sin körbana vänster sidan svänger man helt enkelt in på andra sidan refugen och kör mot trafiken i höger körbana. En upptäckt som gjorts och som används flitigt är signalhornet. Liseberg och Tivoli i Köpenhamn under en högfrekvent sommarkväll är rena barnleken jämfört med en normal dag i trafiken i Indien, både vad det gäller oväsen och folkmassor. En annan fullt normal gatubild är alla pojkar och gubbar som vid gatkanterna står och pissar alternativt sitter och gör vad som behövs. Under 5 resor till Indien har jag ännu aldrig sett någon kvinna eller flicka göra detsamma, men att det manliga könet gör detta är accepterat och normalt, inte så konstigt att Indien luktar fuktigt utedass.

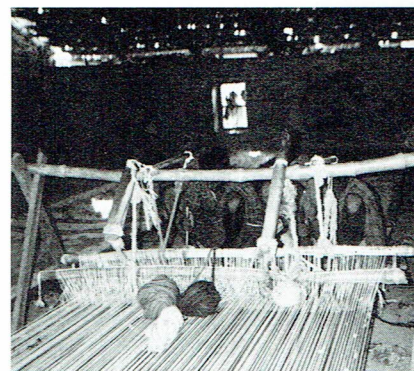
På väg till bushen och småbyarna där vävarna arbetar, i en rishög till

bil, upptäcker man att kvinnorna ofta har de tunga och hårda arbetena. De sitter bla och hackar småsten ur ett granitblock med en vanlig hammare. Dessa småstenar används sedan till att fylla i håligheter i grusvägarna. Vidare arbetar de ofta med de hårdaste jobben i jordbruket. Detta trots att de har sina normala hemmasysslor. Väware, kontorister är typiska mansyrken för det anses som fina yrken. Varpning ser ut som här men är helt manullt skött. Tex den stora varpbom man rullar upp garnerna på, fås att rotera genom att en ung grabb trampar runt hjulet i ena kanten med sina bara fötter.

Kanske något för vår varpning!

Vävarnas förutsättningar är följande: en väware arbetar mellan 10—12 timmar/dag, även lördag. Man börjar när solen går upp och slutar när solen går ner. Hans lön är omräknat i sv.kronor 6—8:—/dag.

Vertikalvävstol modell Indien

De vävstolar som används kallas vertikallstolar och består av bambukäppar och sisalgarn i en enda röra. En annan typ av vävstol är gropvävstolen och den består av samma material men man har grävt en grop i golvet (jordgolv) där vävaren sitter på kanten av gropen och vävstolen står på botten. Arbetsmiljön är ofta jordhyddor eller tegelstensskjul (staplad tegelsten utan cement i mellan). Temperaturmässigt arbetar man på sommaren i ca 45—50° värme och på vintern 15—20° lägre temperatur.

Produktion av trasmattor och rörlakan tillgår så att man trär (väften) trasor och garner mellan varptrådarna för hand eftersom skyttel saknas. Istället för sked, som man normalt slår samman väften med, används en punja (det är ett litet gaffelliknande verktyg) för att slå ihop trasorna alt. garnerna med så att i detta fallet matorna blir fasta och bra. De kan producera mellan 1—2m²/dag under normala förhållanden men under

Nyfikenheten runt "lunchbordet" bidrog inte till att aptiten ökade